

NAMN ATT MINNAS

CARL ERIC ALMGREN

Sedan den 1 oktober heter Sveriges försvarsstabschef Carl Eric Almgren. Han är ännu ett exempel på den förnygring och kraftsamling, som präglar den nya försvarsledningen. Vid sin utnämning till generalmajor hoppade den nye försvarsstabschefen, 48 år gammal, över i det närmaste 100 av sina kamrater i överstegraden. Han har en lysande karriär bakom sig och enligt vad hans medarbetare, både över- och underordnade, tror och hoppas en väl så lysande framför sig.

Almgren är Linköpingspojke. Hans far framstår som en förnämlig representant för det bästa i den gamla svenska underofficerskår, som varit en av den svenska försvarsorganisationens hörnpelare. Förutom att ha varit en framstående yrkesman, har fadern gjort värdefulla insatser inte bara på det kommunala utan också på det kulturella området; den historik över I 4:s underofficerskår som han utarbetat har exempelvis fått vitsord som mönstergill.

Sonen tycks ha ärvt faderns både anlag och ambition. Han skötte sig utmärkt i skolan, var ordförande i gymnasieföreningen och tog en A-student. Det lär ha varit en missräkning för Carl Eric Almgrens lärare att han med sin påfallande teoretiska begåvning inte valde den akademiska banan. Men, förmodligen inte opåverkad av sin far och sin miljö, bestämde han sig för att bli officer. På Karlberg skulle han varit en klar etta, om han inte varit för frispråkig, en egenskap som han dessbättre bibehållit. Han

blev trea, men i fortsättningen har det bara varit fråga om tätplaceringar. På Krigshögskolan gick han ut som etta med några av de bästa betyg, som utdelats. Dessförinnan hade han hunnit skaffa sig en specialitet, som han senare haft mycket nytta av, nämligen slaviska språk. När ockupationen av de baltiska länderna var förestående, skickades han dit som biträdande militärattaché, han har deltagit i ett militärt studiebesök i Ryssland, talar ryska flytande och läser ryska tidningar och rysk litteratur regelbundet. Som chef för I 5 ordnade han en studiecirkel i ryska för rekryterna med sig själv som lärare.

Men vi går händelserna i förväg. Han började sin militära bana på I 12 i Eksjö, där han med avbrott för tjänstgöring på Rosersberg, i Balticum och på KHS, avancerade till kapten 1942. Från och med följande år tillhörde han generalstabskåren och blev 1945 biträdande lärare vid KHS. Som nybliven major var han den förste arméläraren på Försvarshögskolans provisoriska kurs hösten 1951 och utförde som sådan grovarbetet vid uppdragandet av riktlinjerna för denna helt nya och utomordentligt viktiga läroanstalts utformning. Hans idéer låg till grund för den av general Swedlund sedermera fastställda instruktionen för Försvarshögskolan och de har i sina huvuddrag blivit bestående. Redan då ådagalade Almgren det intressiva intresse för samordning och samarbete mellan försvarsgrenarna, som i så hög grad kommit att sätta sin prä-

gel på hans nuvarande verksamhet. Åren 1953–57 var han chef för försvarsstabens arméavdelning och deltog då bl. a. i 1954 års ÖB-utredning.

Under denna sin första tid på försvarsstaben blev Almgren snart känd som en av de mest begåvade och energiska, och även frimodiga officerarna i sin generation. Det berättas att han en gång skulle tjänstgöra som sekreterare åt två generaler — från osagt vilka försvarsgrenar — som hade ett samarbetsproblem att lösa, men mycket svårt att komma överens. De började förhandlingarna med en livlig personlig polemik sinsemellan, som tycktes kunna pågå hur länge som helst. Den unge major Almgren harklade sig till sist och sade ungefär som så, att hur vore det om generalerna ville tala om det där efteråt, så att sakfrågan kunde få behandlas nu. Generalerna tystnade i rena häpenheten och lär sedan ha följt Almgrens vän-

liga, men bestämda råd. Han har alltid hävdat att man öppet och oförskräckt bör säga sin mening, vilket förskaffat honom respekt hos alla utom de överordnade vilkas prestige-känsla inte stått i proportion till deras prestationsförmåga.

År 1955 utnämndes Almgren till överstelöjtnant vid generalstabskåren, 1957 flyttade han över till Hälsinge regemente och tre år senare blev han överste och chef för Jämtlands fältjägar i Östersund. Under sin tjänstgöring på trupp har han fått tillfälle att visa att hans praktiska militära begåvning knappast står tillbaka för den teoretiska.

Var han självskriven som försvarsstabschef? Många ansåg nog det, men dåvarande ÖB general Swedlund torde ursprungligen ha tänkt sig en annan lösning. Som det nu blev lär han emellertid inte haft något att erinra mot resultatet; han räknar Almgren som

en av sina lärjungar, och i och med att det bestämdes att försvarsstabschefen skulle tas från armén, kan Almgren knappast ha haft några allvarliga konkurrenter. Det var ingen lätt uppgift som väntade den nyblivne försvarsstabschefen. Tre problem har omedelbart anmält sig. Den nya ÖB-planen, den s. k. ÖB 62, skall vara färdig den 15 januari nästa år. Försvarsledningen har fått en helt ny organisation som det i första hand åvilar Almgren att trimma. Slutligen har den allvarliga utrikespolitiska utvecklingen med obönhörligt eftertryck aktualiserat en rad beredskapsfrågor både på det militära och det civila försvarets område.

Är Almgren mannen att bemästra dessa problem? Ja, säger med en mun

alla som haft tillfälle att samarbeta med honom eller på nära håll se honom i aktion. Hans arbetsförmåga omvittnas vara fantastisk och hans viljekraft påstås kunna försätta berg. Han sägs också ha en ovanlig förmåga att leda och inspirera sina medarbetare. Hans personliga charm och kamratliga sätt gör att de uträttar underverk för att tillfredsställa de höga krav han ställer på sin omgivning och som — enligt gammal god sed — endast överträffas av de krav han ställer på sig själv.

Har han då inga svaga sidor, denne man av järn? Jo, han var slotts-poet på Karlberg och håller alltjämt inte ogärna versifierade middagstal.

G. U.

att värda kulturtraditionen . . .

Allt sedan sin start har Svenska Dagbladet genom att till sig knyta en elit av vetenskapsmän, författare och publicister på alla områden sökt ge läsekretsen allsidig och vederhäftig information.

Humaniora och naturvetenskap, konst och litteratur, politik och teknik företrädes i Svenska Dagbladets spalter — bl. a. i artiklarna "under strecket".

Tidningens medarbetare följer dagens debatt och behandlar tidens väsentliga frågor, obundna av annat än sitt eget och tidningens krav på upplysning och mogen bedömning.

Att värda kulturtraditionen och att följa de nya strömningarna med insikt, förutseende och ansvar förblir Svenska Dagbladets strävan.

Prenumerera på

SVENSKA DAGBLADET

— en tidning för läsare med anspråk